

Uitspraak Raad van Tucht

Klachtnummer: 712-2017
uitspraakdatum: 10 april 2018

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg (hierna “de Raad”)

inzake de klacht van

A en B (erfgenamen van **C**) te **XX** (hierna: klagers)

tegen

D, kantoorhoudend te **XY** (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Klagers hebben met dagtekening 27 mei 2017, een klacht ingediend tegen beklaagde voorzien van elf bijlagen.

1.2 Beklaagde heeft met dagtekening 18 september 2017 een verweerschrift ingediend, waarbij drie bijlagen zijn gevoegd.

1.3 Klagers hebben een conclusie van repliek ingediend, gedagtekend 5 november 2017.

1.4 Beklaagde heeft op 19 november 2017 een conclusie van dupliek ingediend.

1.5 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden te Culemborg op de zitting van de Raad van Tucht (hierna: de Raad) van 6 maart 2018. Daarbij zijn zowel klagers als beklaagde in persoon verschenen.

1.6 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 11, zesde lid, van het Reglement geluidsopnamen gemaakt.

2. De vaststaande feiten

2.1 Op grond van hetgeen over en weer door partijen is gesteld neemt de Raad als vaststaande feiten en omstandigheden in aanmerking, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken.

2.2 Klagers zijn de erfgenamen van **C**. **C** is op 1 maart 2017 overleden. **C** was gehuwd met **E**. Partijen leefden ten rijde van de dienstverlening door beklaagde feitelijk gescheiden. **E** is in april 2016 overleden.

2.3 In november 2014 is **C** op advies van de GGZ-instelling **F** en in samenspraak met haar huisarts middels een crisisopvang opgenomen op de afdeling **G** van het verpleeghuis **H** in **YY**. Bij **C** is aldaar een dementieel syndroom met een ontkennend ziektebeeld gediagnosticeerd waarbij zij zich zorg mijdend opstelt.

2.4 Op 17 december 2015 heeft de rechtbank **ZZ** bij beschikking het verzoek strekkende tot voorwaardelijke machtiging, ingediend door de officier van justitie, afgewezen. De rechtbank heeft zich hierbij laten leiden door de wil van **C**, die in deze procedure werd bijgestaan door haar advocaat **Mr. I**, om in de gelegenheid te worden gesteld om te laten zien dat zij nog wel in staat is met ambulante hulpverlening zelfstandig te wonen.

2.5 C heeft na deze uitspraak zelfstandig een appartement gehuurd in de J te XY waar de thuiszorg, de wijkverpleegkundige en de Casemanager dementie van de gemeente XY haar ondersteunden op de momenten dat zij deze hulp toeliet.

2.6 Op 21 december 2015 gaf C beklagde (mondeling) opdracht om haar te adviseren en voor haar diensten te verrichten.

2.7 C heeft, nadat zij zelfstandig is gaan wonen, nog een aantal maanden redelijk gefunctioneerd. Alhoewel haar gezondheidstoestand achteruitging wist C de schijn op te houden dat zij voor zichzelf kon zorgen.

2.8 In september 2016 is C middels IBS (in bewaring stelling) opgenomen in de gesloten dementie-afdeling van het verpleeghuis K in YX. De IBS is door de rechtbank ZZ omgezet in een rechterlijke machtiging. In dezelfde periode heeft de rechtbank Z bij beschikking een professioneel bewindvoerder aangesteld en zijn klagers aangesteld tot mentor.

2.9 Beklaagde heeft tot en met 18 augustus 2016 werkzaamheden voor C verricht. Beklaagde heeft in totaal voor de door hem en door de medewerkers van zijn kantoor uitgevoerde werkzaamheden een vijftal declaraties gestuurd tot een totaalbedrag van € 4351,46 .

2.10 C heeft een aantal facturen contant betaald. Beklaagde is overgegaan tot het instellen van een incassoprocedure met betrekking tot de onbetaald gebleven declaraties.

3. De klacht en conclusies van klagers en beklagde

3.1 Klagers verwijten beklagde:

3.1.1 handelen in strijd met artikel 7.2. Reglement Beroepsuitoefening (hierna: RBU) doordat beklagde zijn onderzoek plicht en zijn zorgplicht heeft verzaakt nadat klagers hem expliciet hebben gewezen op de beperking van C en de consequenties daarvan;

3.1.2 handelen in strijd met art. 3.1 Algemene voorwaarden doordat de opdrachtbevestiging ontbreekt;

3.1.3 handelen in strijd met art. 13 RBU doordat de declaraties van beklagde buitenproportioneel zijn in relatie tot de bereikte resultaten;

3.1.4 handelen in strijd met art. 13 RBU doordat de declaraties van beklagde onnavolgbaar zijn.

3.2 Beide partijen hebben voor hun standpunt aangevoerd wat is vermeld in de van hen afkomstige stukken. Van hetgeen zij daaraan ter zitting hebben toegevoegd zijn geluidsopnames gemaakt.

3.3 Klagers concluderen tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

3.4 Beklaagde concludeert tot ongegrondverklaring van de klacht in al zijn onderdelen.

4. Beoordeling van de klacht(en)

Klacht vermeld onder 3.1.1

4.1 Artikel 7.2 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012) luidt:

“zolang in redelijkheid aanwijzingen van het tegendeel ontbreken, mag een lid afgaan op de juistheid en volledigheid van de gegevens die de klant hem verstrekt. Indien die gegevens hiertoe aanleiding geven stelt een lid een nader onderzoek in.”

De toelichting daarop vermeldt onder meer:

“ Een lid is bij de uitvoering van zijn werkzaamheden afhankelijk van de gegevens die de klant heeft aangeleverd. Daarbij zal een lid in het algemeen moeten, maar ook mogen afgaan op de juistheid en volledigheid van die gegevens. Een lid dient de gegevens wel marginaal te toetsen op juistheid en volledigheid; bij twijfel moet nader onderzoek ingesteld worden. Zie hiervoor ook de Wwft, de richtsnoeren Wwft en met name de bijlage ‘indicatorenlijst’ bij uitvoeringsbesluit Wwft van 15 juli 2008.”

- 4.2 Klagers verwijten beklaagde dat hij op de hoogte kon zijn van de beperkingen van C. Dat C was gediagnosticeerd met een dementie als syndroom en elke vorm afwijst wist beklaagde c.q. kon beklaagde weten. Beklaagde beschikt volgens klagers onder meer over een geneeskundige verklaring en de beschikking van de rechtbank ZZ van 2 april 2015. Bij deze beschikking heeft de rechter een dwangopname uiteindelijk afgewezen hoewel ter zitting is vastgesteld dat betrokkene lijdt aan een stoornis van geestvermogens en dat betrokkene lijdt aan een dementieel syndroom.
- 4.3 Beklaagde heeft zich kort na dat hij een opdracht heeft aanvaard van C met zijn brief van 23 december 2015 gewend tot Mr. I, advocaat van C. Beklaagde geeft aan dat hij aan C heeft gevraagd wat hij voor haar zou moeten doen, zulks na een lang en warrig verhaal. Uiteindelijk bleek zij iemand nodig te hebben om haar bankzaken, belasting, huursubsidie et cetera op een rijtje te zetten.
- 4.4 Beklaagde stelt vast dat C gescheiden leeft van haar echtgenoot E en stelt aan de advocaat de vraag waarom C niet is gescheiden. Zij leeft als een kluisenaar, heeft meubels gekocht in de kringloopwinkel en gekregen van derden terwijl E in de gezamenlijke woning woont de spaargelden beheert en de pacht van ongeveer 8 ha land in XXY opstrijkt.
- 4.5 Mr. I reageert kort bij e-mail van 4 januari 2016 met het bericht dat Dementie XY is betrokken bij C, dat C geen lopende hulpvraag heeft, dat zij de meeste hulpverlening afwijst en dat zij wel hulp kan inroepen bij Dementie XY aan te als zij dat wil met verwijzing naar de Casemanager.
- 4.6 Klagers verwijten beklaagde dat hij geen contact heeft opgenomen met de genoemde hulpverlening en dat hij zonder meer werkzaamheden heeft verricht voor C.
- 4.7 Bij het klaagschrift zijn diverse bijlagen gevoegd waaruit zou moeten blijken wat de beperkingen waren van C. Tijdens de mondelinge behandeling is niet gebleken dat beklaagde van alle bijlagen op de hoogte was. Beklaagde heeft als bijlage bij zijn verweerschrift (productie 1) een verklaring gevoegd afkomstig van zorgcombinatie L, locatie H, waaruit blijkt dat er ten aanzien van C sprake is van een dementiële stoornis waarmee C nog voldoende zelfstandig zou kunnen wonen. De rechter heeft dwangopname afgewezen.
- 4.8 Met beklaagde is de Raad van mening dat beklaagde mocht afgaan op de gegevens zoals deze door C aan hem zijn verstrekt. Met de verklaring van de zorgcombinatie L, locatie H in combinatie met de beslissing van de rechtbank strekkende tot afwijzing van een dwangopname, mocht beklaagde ervan uitgaan dat C in voldoende mate in staat was zelfstandig op te treden.
- 4.9 De Raad weegt hierbij mee dat geen enkele instantie aanleiding heeft gezien om, eerder dan in september 2016, een verzoek bij de rechtbank in te dienen strekkende tot beschermingsbewind. Ook klagers hebben kennelijk eerder geen aanleiding gezien een verzoek in te dienen bij de rechtbank strekkende tot beschermingsbewind. Dit maakt dat beklaagde ervan mocht uitgaan dat C volledig handelingsbekwaam was. Dat beklaagde evenmin actie heeft ondernomen strekkende tot beschermingsbewind kan hem niet verweten worden.
- 4.10 De Raad overweegt tevens dat artikel 7.2 RBU niet ziet op de mate waarin een klant in staat is zijn/haar belangen zelfstandig te behartigen doch dat dit artikel ziet op het verstrekken door de klant van feitelijke gegevens die door de belastingadviseur moeten worden verwerkt. De klacht bevat geen onderdelen die erop wijzen dat beklaagde door C verstrekte feitelijke informatie onjuist zou kunnen zijn.

4.11 Op grond van het voorgaande acht de Raad de klacht als vermeld onder 3.1.1 ongegrond.

Klacht vermeld onder 3.1.2

4.12 Artikel 3.1 Algemene voorwaarden welke van toepassing zijn op opdrachten verleend aan een belastingadviseur die is ingeschreven bij het Register Belastingadviseurs (hierna Algemene Voorwaarden) luidt:

“de overeenkomst komt tot stand op het moment dat de door Opdrachtnemer en Opdrachtgever ondertekende opdrachtbevestiging door Opdrachtnemer retour is ontvangen. De opdrachtbevestiging is gebaseerd op de tenttijden daarvan door Opdrachtgever aan Opdrachtnemer verstrekte informatie. De opdrachtbevestiging wordt geacht de Overeenkomst juist en volledig weer te geven.”

4.13 Aangezien klagers en klacht baseren op een artikel uit de Algemene Voorwaarden zal de Raad eerst dienen na te gaan of de algemene voorwaarden van toepassing zijn.

4.14 Klagers zijn er (in elk geval impliciet) van uitgegaan dat de Algemene Voorwaarden van toepassing zijn door de klacht op een of meerdere artikelen uit de Algemene Voorwaarden te baseren. Beklaagde heeft tijdens de mondelinge behandeling verklaard dat hij ook beoogd heeft dat de Algemene Voorwaarden op de aan hem verleende opdracht van toepassing zijn.

4.15 Klagers beklagen zich erover dat in strijd met artikel 3.1 Algemene Voorwaarden de opdrachtbevestiging ontbreekt.

4.16 De Raad stelt voorop dat tot het op zorgvuldige en behoorlijke wijze verrichten van de werkzaamheden tevens behoort dat een lid tegenover zijn cliënt geen onduidelijkheid laat bestaan over de inhoud en de reikwijdte van de door het lid jegens zijn cliënt aanvaarde opdracht. De Raad acht het verstrekken van een schriftelijke opdrachtbevestiging door het RB-lid daarvoor aangewezen.

4.17 Echter artikel 3.2 van de Algemene Voorwaarden voorziet in de situatie dat een schriftelijke opdrachtbevestiging ontbreekt. Ook in geval een schriftelijke bevestiging ontbreekt komt een opdracht tot stand en wordt de opdracht geacht te zijn aangevangen op het moment dat de belastingadviseur met de uitvoering van de opdracht is gestart.

4.18 Vast staat dat C een of meerdere declaraties contant en volledig heeft voldaan waaruit de Raad afleidt dat C zowel de aard en de omvang van de opdracht als de toepasselijkheid van de Algemene Voorwaarden heeft aanvaard.

4.19 Op basis van de Algemene Voorwaarden ontbreekt de verplichting de opdracht tussen de belastingadviseur en de klant schriftelijk vast te leggen.

4.20 Op grond van het voorgaande acht de Raad de klacht als vermeld onder 3.1.2 ongegrond.

Klacht vermeld onder 3.1.3

4.21 Artikel 13 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012) luidt:

“Een lid zal zijn honorarium vaststellen met inachtneming van de aard, de omvang en het belang van zijn werkzaamheden en de kosten van het raadplegen van externe deskundigen.”

4.22 Klagers verwijten beklagde dat de rekeningen buitenproportioneel zijn in relatie tot de bereikte resultaten.

4.23 De Raad stelt voorop dat het niet aan de Raad is om een oordeel te geven over de in rekening gebrachte bedragen voor verrichte werkzaamheden. De Raad kan slechts marginaal toetsen in geval van excessief

declaratiegedrag (zie overweging 7.2 uitspraak van de Raad van Tucht van 7 december 2016, nr. 608-2016, www.rb.nl/over-rb/tucht-en-beroep).

4.24 In het algemeen geldt dat de opdracht van dienstverlening wordt gekwalificeerd als een inspanningsverplichting en niet als een resultaatsverplichting. Noch uit de stellingen van klagers noch uit de aan de Raad ter beschikking staande gegevens blijkt dat de aan beklaagde verleende opdracht zou moeten leiden tot een specifiek omschreven resultaat.

4.25 Klagers stellen in hun klacht dat er sprake is geweest van vruchteloze gesprekken, soms op initiatief van C maar volgens zijn informatie blijkt dat beklaagde gevraagd en ongevraagd kwam, welke uren allen zonder terughoudendheid zijn gedeclareerd als werkzame uren.

4.26 Indien en voor zover er sprake is van een verzoek strekkende tot het verrichten van diensten dan dient de opdrachtgever deze diensten te voldoen. Dat beklaagde ongevraagd diensten heeft verricht en deze in rekening heeft gebracht wordt door beklaagde ontkend en wordt door klagers niet dan wel met onvoldoende bewijsstukken onderbouwd, zodat de Raad niet toekomt aan een nadere beoordeling van de hoogte van de in rekening gebrachte bedragen.

4.27 De Raad acht dit klachtonderdeel daarom ongegrond.

Klacht vermeld onder 3.1.4

4.28 Klagers verwijten beklaagde dat de rekeningen niet navolgbaar zijn.

4.29 Op grond van artikel 14 RBU is een RB-lid verplicht zijn declaratie zo in te richten dat daaruit kan worden afgeleid wat er aan honorarium, verschotten en btw in rekening wordt gebracht (lid 1) en is het lid verplicht op verzoek van de klant een specificatie van de declaratie te verstrekken, uit de specificatie moet kunnen worden opgemaakt hoeveel uren en kosten voor welke werkzaamheden in rekening zijn gebracht, desgevraagd dient ook aangegeven te worden door wie de werkzaamheden zijn verricht en tegen welk tarief (lid 2).

4.30 Met de door beklaagde verstrekte facturen – waarop te onderkennen valt: periode, honorarium en BTW alsmede de kantoormedewerker die de werkzaamheden heeft verricht – is naar het oordeel van de Raad voldaan aan de vereisten van art. 14 RBU. Voorshands is de Raad van mening dat de declaraties in voldoende mate navolgbaar zijn.

4.31 Of en zo ja in welke mate de gedeclareerde werkzaamheden daadwerkelijk zijn verricht valt buiten de beoordeling van de Raad behoudens ingeval door de Raad eenvoudig kan worden vastgesteld dat er sprake is van een onjuiste declaratie.

4.32 Beklaagde ontkent dat er sprake is van onjuist declaratiegedrag. De bewijslast dat er sprake is van onjuist declaratiegedrag rust op klagers. Klagers dienen derhalve door hem ingenomen stellingen met bewijzen te staven. Klagers hebben naar het oordeel van de Raad geen danwel onvoldoende bewijs geleverd van onjuist declaratiegedrag tijdens beklaagde. Klagers geven als voorbeeld dat op 25 augustus 2016 een gesprek met de notaris gedeclareerd zou zijn welk gesprek nimmer heeft plaatsgevonden. Echter uit de in procedure gebrachte stukken kan de Raad niet afleiden dat deze stelling van klager juist is. Uit de overgelegde stukken blijkt niet van het in rekening brengen van een gesprek met de notaris op 25 augustus 2016 zodat dit verwijt feitelijke grondslag mist.

4.33 Ook dit klachtonderdeel is naar het oordeel van de Raad ongegrond.

Slotsom met betrekking tot de klachten

4.34 Op grond van al het voorgaande zijn alle klachtonderdelen ongegrond.

Op te leggen maatregel

4.35 Aangezien alle klachtonderdelen ongegrond zijn komt de Raad niet toe aan het opleggen van enige maatregel.

4.36 De Raad adviseert het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs deze uitspraak in geanonimiseerde vorm te publiceren.

5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14, lid 4 van het Reglement vastgesteld op € 200,00. Deze kosten komen ten laste van klagers.

6. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klacht op alle onderdelen ongegrond,
- veroordeelt klagers, hoofdelijk, in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € 200 en bepaalt dat de gestorte waarborgsom door vereniging RB kan worden verrekend dadelijk nadat deze uitspraak in kracht van gewijsde zal zijn gegaan
- adviseert het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs dat deze uitspraak, in geanonimiseerde vorm, openbaar zal worden gemaakt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.H. Sloof, voorzitter, mr. drs. R.E.M. van der Velden RB en P.T. van Veen RA RB, in tegenwoordigheid van C. Schimmel-Eling als secretaris.

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klagers en beklagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg.

Tegen deze uitspraak kunnen klagers, beklagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen bij:

**de Raad van Beroep,
Postbus 333,
4100 AH Culemborg**

-

Daarbij moet het volgende in acht worden genomen:

- 1 - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;
- 2 - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:
 - a. de naam en het adres van de indiener;
 - b. de dagtekening;
 - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het beroep is gericht;
 - d. de gronden van het beroep.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.